

ÉVKÖZI 8. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 49,14-15 – 1Kor 4,1-5 – Mt 6,24-34
 Bizalom a gondviselésben

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

***Jézus az ő apostolaival és velünk nagy dolgokra készül!
 Egy egészen új világról beszél!***

Bátorítja és erősíti őket, hogy ennek az új világnak létrehozásában ők tevékeny szerepet kaphatnak! Erősíti őket, hogy milyen sokat érnek ők Isten szemében!

Minket keresztyényeket is
 egy új világ építésére hív az Isten!
 Megerősít abban a hitünkben,
 hogy Isten sokra tart minket, értékkel bennünket!

Európában egyre fogyatkozó hívő közösségekkel találkozunk. Ez elbizonytalaníthatja az embert. Egyet nem szabad elfelejteni, Isten tud kövekből is fiakat teremteni, ha nem itt, akkor másutt.

***Isten elhív bennünket,
 az ő csodálatos isteni tervének megvalósítására!
 Nekünk kell döntenünk!
 Akarunk-e ebben részt venni, vagy nem?***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A mai vasárnap mintha már a nagybőjtre készítené bennünket. A nagybőjti időszak a héten elkezdődik. Sajátos értékvilággal szembesít bennünket, döntés elé állít! Milyen az értékrendünk? Életünkben mi a fontos és mi a kevésbé fontos? Mit tartunk értéknek és mit nem? A nagybőjti időszak egy nagy átrendeződés!

Az evangélium arra figyelmeztet bennünket,
 hogy sohase mérjük életünket a javakhoz!
 Arra figyelmeztet bennünket,
 hogy az életnek belső értéke van!
 Ennek nincs e világi mércéje!

Az ember belső életének egyetlen mércéje van, az Isten!

Az ember nagy tévedésbe esik, amikor élete értékeit e világi lehetőségeihez méri, a tehetségéhez, a státusához és hasonlókhöz.

***Az emberi életnek belső értéke van!
 Ennek nincs e világi mértéke!***

Korrajz Júdea helyzetéről Jézus korában

Júdea egészen sajátos helyzetét ismerve utal Jézus Isten teremtményeire az ég madaraira meg a föld csodálatosan szép virágaira. Egy sajátos korkép keretében mondja el ezt. Mi ez a korkép, korrajz? Júdea Jézus korában a római birodalom gazdasági és politikai hatáskörébe került. Így is mondhatnám: rendszerváltozás. Ez azt eredményezte, - mint amit eredményez mindenütt, - hogy egyesek nagyon meggazdagodtak, igen sokan nagyon elszegényednek. Ebben a helyzetben az elszegényedett tömegek **aggodalmaskodtak a holnap miatt**. Az elszegényedett ember legnagyobb gondja a holnap nap. Mi lesz holnap? Valamiképpen az ember életéhez is hozzátartozik ez: mi lesz holnap? **A gazdag** is aggodalmaskodik a holnap miatt. Nehogy sajnáltra gerjedjen a szívünk, mert a gazdag a holnap miatt legfeljebb azért aggódik, hogy lesz-e elegendő haszna, nyeresége! **A szegény** ember egészen más miatt aggódik a holnap miatt. Lesz-e mit enni?

***Ebben a helyzetben mondja Jézus, hogy ne aggodalmaskodjatok
és hozzátesszi: a holnap miatt, elég a napnak a maga baja!***

Ne aggodalmaskodjatok!

Szembe kell nézni ezzel a kérdéssel! Tudatosítsuk magunkban, hogy Jézus mit is akar igazából mondani. Azt mondja: ne aggodalmaskodjatok, mint a pogányok. **A pogányok** azért aggodalmaskodnak – mondja Jézus – mert nincs Istenük. Tejesen magukra hagyatottak. Annyi lehetőségük van, amennyit saját maguknak tudnak teremteni. Nektek más és több a lehetőségetek!

Nektek van mennyei Atyátok,
aki mindent számon tart, aki gondoskodik rólatok!
Ezzel Jézus nem azt akarja mondani,
hogy az ember tétlenkedjen.

***Nem az a főkérdés, hogy gondatlanul éljen az ember,
hanem gondtalanul éljen az ember!***

Gondatlanul élünk

Ismerünk embereket a történelemből és ma is, akik gondatlanul élnek. La Fontaine meséjére gondoljunk a tücsökről meg a hangyáról. Akár **az ókor emberének** vélekedésére is figyelhetünk: ragadd meg a mai nap lehetőségeit és ne törődj vele, hogy mi lesz holnap. Ma mintha visszatérne ez a furcsa gondolkodás. Gondatlanul élni. Gondoljunk **a környezetünkre**, amiről nap mint nap egyfolytában beszélnek. Gondatlanul élünk. Tönkretesszük a levegőt, a vizeinket, kizsákmányoljuk a teremtet világot. Nem törődünk azzal, hogy mi lesz holnap. **Mi lesz az utódainkkal**, mi lesz a gyerekekkel, az unokákkal. Mindenki pátyolgatja őket, különösen ebben a civilizált világban, ahol végre megszületik egy gyerek, akkor összesereglik a világ, mert élet született. Ugyanakkor, mintha nem törődnénk azzal, hogy mi lesz velük majd holnap, meg holnapután, mert az örvendező felnőttek mintha megfélekednének éppen a megszületett gyerekről, mert

főléljük a jövőjüket azzal, hogy veszélyeztetünk szinte mindent!

Gondtalanul élni!

Jézus nem arról beszél, hogy gondatlanul éljünk, hanem gondtalanul! Amikor Jézus a mezők virágaira, meg az ég madaraira hivatkozik, akkor nem azt mondja, hogy mi ne szántsunk, ne vessünk, ne arassunk és ne építsünk magtárakat. Nem arról beszél, hogy ne szőjünk, ne

fonjunk. Ez kötelességünk! Jézus másról szól! Jézus arról szól, hogy Isten minket valami másra akar megtanítani!

***Isten arra akar bennünket megtanítani, hogy tudjunk szeretni!
Ez a legfontosabb!***

Tanuljatok meg szeretni!

Legfőbb érték az élet! Az embernek meg kell tanulni szeretni, mert egyedül ez szolgálja az életet! Az összes többi nem! A szántás, vetés, raktározás, szövés, fonás stb. nem szolgálja az életet. Legfeljebb az élet feltétele. Jézus azt mondja, tanuljatok meg szeretni! Erre akar bennünket rávenni! Erről az elmúlt hetekben többször is beszéltem.

A szeretet azt jelenti, hogy az ember kiindul magából!
Elindul a másik felé! Valójában ezen az úton talál önmagára is!
Ez a szeretet!

Aki ezt az elindulást nem vállalja, az önmagát sem ismeri meg. Annak fogalma sincs az emberi életről!

***Jézus erre akar bennünket megtanítani, mert - ez a döntő –
Isten a szeretet!
Ha megtanulunk szeretni, akkor Istent ismerjük meg!***

A szeretet pazarló!

Ez miért fontos? Mert mi emberek a többel, meg a kevesebbrel foglalkozunk állandóan. Mi emberek állandóan mérlegelünk, számolgatunk. Ha az ember mérlegel, meg számolgat, akkor egyre kevesebbet tesz, mert a szeretet nem mérlegel, meg nem számolgat!

***A szeretet pazarló!
Ezért csak a szeretet tud valamit létrehozni a világban!***

Az összes többi,
ami nem a szeretet jegyében születik meg, nem ér semmit!
Létre jön valami, mert a szeretet pazarló.
Meg kell tanulni jótékonykodni!
Meg kell tanulni nagylelkűen élni!
A számolgató, a mérlegelő ember kicsinyes!

***Ezért mondja Jézus: nem több az élet az eledelnél?
Mi többet foglalkozunk az eledellel, mint az életünkkel!
Nem több a test a ruhánál?***

Bármilyen furcsa, a testkultusz tobzódását tapasztaljuk manapság, mégis többet foglalkozunk a ruhával, mint a testünkkel.

Ebben a szép világban ismerjük fel Isten szeretetét!

Jézus, amikor a madarakra, meg a virágokra hivatkozik, akkor azt akarja, hogy mi ismerjük föl ezekben Isten szeretetét! ***Nem természetvallásról van szó!*** A liberális gondolkodók Jézusnak ebből a beszédjéből arra utalnak, hogy természetvallást hirdet. Meg is ragadják, hogy a természetből is meg lehet ismerni az Istent, lehet következtetni. Elsősorban ne a budai hegyekben keressük az Istent, hanem a templomban, ahol még igehirdetés is van. A budai

hegyekben mindenki azt gondolja ki magának az Istenről, amit éppen akar. Nagy kísértések ezek! Jézus nem természetvallást hirdet. Jézus arról beszél, hogy minden Istent nyilatkoztatja ki. Jézus azt akarja, hogy mi ebben a szép világban az Isten szeretetére jussunk. Mindez azért is nagyon fontos, mert ez a világ, amelyben élünk, - amelybe bele van mártva a mi emberi életünk, Isten belehelyezte ebbe a világba a mi emberi életünket, amelynek belső értéke van - devalválódik nap mint nap.

Minden devalválódik!

Szembesüljünk ezzel a fogalommal! A devalváció értékvesztést jelent. A teremtett világ, azért mert teremtett, nap mint nap devalválódik. Jézus ezért mondja szerencsétlennek azt, aki ebben a világban reménykedik, egy olyan világban, amely állandóan devalválódik, veszíti az értékeit. Devalválódik a pénz nap mint nap. Devalválódik egy autó, amit kihoznak a szalonból, már 20%-kal kevesebbet ér azért, mert kihozták. Devalválódik a ruhánk, amit megvásárolunk, abban a pillanatban, ahogy magunkra vettük, már kevesebbet ér.

Devalválódnak az értékek is!

Sajnos ez a világ, amiben élünk, furcsa, mert ez az értékvesztés azt is jelenti, hogy amit eddig értéknek gondoltunk, az se érték. ***Ez a legnagyobb tragédiánk!*** Amit értéknek gondoltunk, az sem érték. Amit eddig úgy gondoltuk, hogy fontos, a megbízhatóság, az adott szó, a becsület, az áldozatkészség, a nagylelkűség már nem érték. Észre se vesszük, hogy egészen rossz helyre tettük a hangsúlyt. Ezen kell az embernek elgondolkodni. Ilyen kiszólások, hogy ami nem megy, azt ne erőltessük. Föl se fogjuk, hogy mekkora csábítás van egy ilyen kiszólásban. Ami nem megy, azt ne erőltessük. Igen is, ami nem megy, azt kell erőltetni. Ha nem erőltetjük, akkor semmi se lesz. Ebben az van, hogy már nincs olyan érték, amiért érdemes valamit erőltetni. Elgondolkodtató.

Milyen kevés ember van, aki értékekre hivatkozva az életét is kockáztatja!

Azt mondják, hogy a sarokba szorított ember vagy meghal, vagy kiemelkedik, vagy lelkileg megnő. Amikor már nincsenek olyan értékek, amikért akár érdemes meghalni, érdemes küzdeni, akkor vége a világnak, vége az értékeknek, akkor valóban több az eledel az életnél, több a ruha a testnél. A világ, amelyben élünk devalválódik, naponta értékét veszti, ha tetszik, ha nem. Változik ez a világ, ami ma kezünkben volt, holnap kihullhat a kezünkéből.

Csak a belső értékek nem változnak!

Jézus azt mondja, ne aggodalmaskodjatok a holnap miatt!

Jézus arra akar bennünket elvezetni, hogy ismerjük fel Isten szeretetét, Isten pazarló nagylelkűségét! Ne aggodalmaskodjatok, jobban bízzátok Istenre az életeteket! Elég a napnak a maga baja!

Mindenek fölött, mindennél több az Isten kifogyhatatlan szeretete!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Minden alkalommal mondom - nem tudom, elér-e a Testvérek szívéhez, - a Mi Atyánk a mi közösségi imádságunk. Ilyenkor jó, ha mindig megfogalmazunk valami olyan kérést, ami a közösséggel kapcsolatos. Most ebben az imádságban imádkozzunk egy fiatalért, akiért gyertyát gyújtottunk, aki kilépett az élők sorából. Valószínű, hogy nem jól vigyáztunk rá. Isten egymásra bízott bennünket!

Mi Atyánk ...